

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111220100
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8111220100.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX F. G., zastúpenej: JUDr. Ján Garaj, MBA, advokát, so sídlom Partizánska 17/5, 059 41 Štrba, IČO: 43341993, proti žalovaným: 1/ H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom J. D. X, XXX XX F. G., 2.a/ B. I., nar. XX.X.XXXX, bytom J. D. X, XXX XX F. G., 2.b/ K. I., nar. X.X.XXXX, I. XX, XXX XX L. - M. C. F., 3/ N. G., nar. XX.X.XXXX, bytom O. D. XXX/XX, XXX XX D. a 4/ H. P., nar. X.X.XXXX, bytom Q. M. XX, XXX XX I., všetkým zastúpeným: JUDr. Vitalij Franko, advokát, so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, IČO: 37787250, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 13C/157/2011-276 zo dňa 29.9.2023, takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie.

Žalovaní sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne žalobkyňi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) konanie zastavil a náhradu trov konania stranám nepriznal.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu 15.7.2011 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozsudok, ktorým by zrušil a vyporiadal v žalobe vymedzené podielové spoluvlastníctvo strán sporu

3. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 28.2.2023 súd konanie na základe zhodného návrhu strán na odročenie pojednávania v zmysle ust. § 163 ods. 1 CSP prerušil do podania návrhu ktorejkoľvek strany na pokračovanie v ňom, avšak najmenej na 3 mesiace. Uvedené uznesenie o prerušení konania, proti ktorému odvolanie v zmysle ust. § 357 CSP nie je prípustné, nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň, teda 28.2.2023, keďže ho súd v súlade s ust. § 235 ods. 1 CSP vyhlásil verejne na pojednávaní v prítomnosti zástupcov oboch strán sporu (bezprostredne po ich zhodnom návrhu na odročenie pojednávania). Návrh na pokračovanie v konaní do dnešného dňa podaný nebol.

4. S poukazom na § 163 ods. 2, keďže v danom prípade bolo konanie prerušené do podania návrhu ktorejkoľvek strany na pokračovanie v ňom a do šiestich mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia žiadna strana návrh na pokračovanie nepodala, súd prvej inštancie konanie podľa ust. § 163 ods. 2 CSP obligatórne zastavil. Uvedené samozrejme nebráni tomu, aby strany svoj spor, pokiaľ k tomu ešte nedošlo, mimosúdne urovnali.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa ust. § 262 ods. 1 CSP. Konanie bolo zastavené pre nedostatok návrhu na pokračovanie v ňom, ktorý mohla podať ktorákoľvek strana,

z hľadiska výsledku konania tak nemožno uvažovať o pomere úspechu a neúspechu, a ani o zavinení zastavenie konania len z jednej strany, a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP tak, že náhradu trov konania stranám nepriznal.

6. Proti tomuto uzneseniu podali všetci žalovaní včas odvolanie, keď mali za to, že uznesenie vyhlásené dňa 28.2.2023, ktorým súd konanie prerušil, nespĺňa zákonné náležitosti uznesenia, keď konajúcim súdom a ani v písomnom vyhotovení zápisnice o pojednávaní nebolo uvedené v zmysle akých zákonných ustanovení je dané ustanovenie vyhlásené. Výrazne absentovalo poučenie o možnosti podať opravný prostriedok.

7. V ďalšom poukázali, že v zmysle pojednávania zo dňa 28.2.2023 záujmom oboch strán bolo doplnenie dokazovania vypracovaním nového znaleckého posudku, a preto nie je možné určiť lehotu na splnenie povinností, s čím nie je možné spájať sankciu v podobe zastavenia konania, ak predmetné uznesenie neobsahuje žiaden odkaz na paragrafové znenie, alternatívne poučenie, od ktorého by bolo možné odvíjať začatie plynutia lehoty. V danom prípade mali žalovaní za to, že dôvodom prerušenia konania nebol zhodný návrh na odročenie pojednávania, ale nevyhnutnosť zabezpečiť znalecký posudok, tak ako to vyplýva aj zo zvukovej nahrávky z predmetného pojednávania.

8. V zmysle uvedeného mali žalovaní za to, že v danej veci neboli splnené procesné podmienky, nakoľko po vyhlásení uznesenia o prerušení konania bez uvedeného odôvodnenia malo byť predmetné uznesenie v zmysle § 235 ods. 2 CSP stranám doručené aj v písomnom vyhotovení, a to len preto, že uznesenie súd vyhotoví písomne a doručí ho, ak je proti nemu prípustné odvolanie, ak je to pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa v konaní ukladá nejaká povinnosť.

9. Verejným vyhlásením uznesenia bez odôvodnenia nemožno nahradiť absenciu nedoručenia písomného vyhotovenia uznesenia.

10. Nedodržaním zákonného postupu na strane konajúceho súdu došlo v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP k nesplneniu procesných podmienok a v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V predmetnom konaní sa vyššie uvedeným postupom súd dopustil konania, ktorým znemožnil právo na spravodlivý proces žalovaným, ako aj žalobkyni, čo je nanajvýš neprípustné a v rozpore s akýmikoľvek právnymi predpismi, procesnými prístupmi, dobrými mravmi a konaním v dobrej viere.

11. Vyššie uvedené preto žalovaní navrhli, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných postupom bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

14. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak po a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, po b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, po c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 381 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

18. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

19. Žalovaní v podanom odvolaní namietali skutočnosť, že konajúcim súdom vyhlásené uznesenie a ani v písomnom vyhotovení zápisnice o pojednávaní nebolo uvedené v zmysle akých zákonných ustanovení je dané uznesenie vyhlásené, pričom absentovalo aj zákonné poučenie o možnosti, prípadnej nemožnosti, podať opravné prostriedky.

20. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že tak ako to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.2.2023, obe procesné strany zhodne navrhli odročiť pojednávanie. Rovnako z tejto zápisnice jednoznačne vyplýva, že súd vyhlásil uznesenie, ktorým konanie prerušil do podania návrhu ktorejkoľvek strany na pokračovanie v ňom, avšak najmenej na 3 mesiace. Je teda nepochybné, že bola splnená podmienka uvedená v § 163 ods. 1 CSP, t. j., že obe strany zhodne navrhli odročenie pojednávania na to, aby toto konanie mohlo byť prerušené. Odvolateľmi namietaná skutočnosť, a to, že v písomnom vyhotovení zápisnice o pojednávaní nebolo uvedené v zmysle akých zákonných ustanovení je dané uznesenie vyhlásené, nijako neobstojí, keď z obsahu zápisnice jednoznačne vyplýva, že nedošlo k prerušeniu konania v zmysle § 162 ods. 1 CSP, t. j., že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto oprávnený súd riešiť, alebo dospel k záveru či sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, prípadne podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, v ktorých prípadoch je možné prerušiť konanie aj bez návrhu, ale, že k prerušeniu konania došlo podľa § 163 ods. 1 CSP z dôvodu návrhu strán sporu na odročenie pojednávania za účelom vykonania znaleckého dokazovania, čo napokon vyplýva aj z výrokovej časti vyhláseného uznesenia, podľa ktorej bolo konanie prerušené do podania návrhu ktorejkoľvek strany na pokračovanie, čo v prípade prerušenia konania v zmysle § 162 ods. 1 CSP neprichádza do úvahy, ale v úvahu prichádza pokračovanie na návrh procesnej strany jedine v prípade, ak došlo k prerušeniu konania aplikujúc ust. § 163 ods. 1 CSP.

21. Odvolací súd k ďalším námietkam odvolateľov zdôrazňuje, že uznesenie o prerušení konania je uznesenie, ktorým sa vedie konanie, voči ktorému nie je prípustné odvolanie, a preto ho v zmysle ust. § 235 ods. 2 CSP nie je potrebné vyhotoviť písomne. Ako odvolací súd zdôraznil vyššie, toto uznesenie bolo vyhlásené v zmysle § 163 ods. 1 CSP a nie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, resp. § 164 CSP, kedy by súd musel vyhotoviť jeho písomné znenie. V uvedenom prípade, t. j., ak by súd musel vyhotoviť písomné vyhotovenie tohto uznesenia, toto by muselo bezpodmienečne obsahovať aj paragrafové znenie, nie však v prípade kedy bolo takéto uznesenie iba vyhlásené na pojednávaní, v takom prípade nemusí byť obsahom zápisnice o pojednávaní aj paragrafové znenie, v zmysle ktorého bolo toto uznesenie vyhlásené. Navyiac, tak ako to zdôraznil odvolací súd vyššie, z výrokovej časti vyhláseného uznesenia je zrejмый právny režim, ktorým sa toto uznesenie riadi (§ 163 CSP). Odvolací súd zároveň dodáva, že na pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie o prerušení konania, boli osobne prítomní dvaja zo štyroch žalovaných ako aj právny zástupca všetkých žalovaných s tým, že rovnako právny zástupca žalovaných obdržal vyhotovenú zápisnicu z pojednávania, preto nemôže nijako obstať jeho argumentácia nemožnosti určiť lehotu na splnenie povinností, keď spodná hranica lehoty, t. j. minimálna doba prerušenia bola ohraničená výrokovou časťou uznesenia (najmenej na 3 mesiace), ktorá skutočnosť rovnako vyplýva z ust. § 163 ods. 1 CSP a horná doba lehoty, počas ktorej je konanie prerušené, bola stanovená rovnakou zákonnou úpravou (§ 163 ods. 2 vetá druhá CSP) 6-tich mesiacov, po ktorej súd konanie zastaví. Odvolací súd len podotýka, že ust. § 163 ods. 2 veta druhá CSP nedáva súdu možnosť úvahy, t. j. absentuje v uvedenom ustanovení slovo „môže“ zastaviť konanie, ale z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že ak do 6-tich mesiacov od právoplatnosti uznesenia, ktoré z dôvodu, že na ňom boli prítomné všetky procesné strany a nebolo voči nemu prípustné odvolanie, nadobudlo právoplatnosť jeho vyhlásením na pojednávaní, nadobudlo právoplatnosť dňa 28.2.2023, pričom až do podania odvolania dňa 6.11.2023 žalovaní neurobili vo veci žiadne podanie, ktorým by navrhli pokračovanie v konaní.

22. Z ust. § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že ak je konanie prerušené, tak súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak takýto návrh nie je podaný do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania súd obligatórne konanie zastaví. Práve z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva následok zastavenia konania ak po uplynutí 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, nepodá ktorákoľvek strana návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote, t. j. do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Žalobca v odvolaní namietal, že vzhľadom na význam práva na súdnu

ochranu v právnom štáte, že pre žalobcu zastavenie tohto konania znamenalo odňatie práva na spravodlivý proces v prípade, ak by došlo k zastaveniu konania. K tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.5.2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že „Ak k mimosúdnejmu vyriešeniu sporu nedošlo, bolo povinnosťou žalobkyne, ak by mala záujem aby konanie pokračovalo, pred uplynutím 6 mesačnej lehoty urobiť dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Neobstojí preto argumentácia žalobkyne, že procesnú aktivitu v tomto smere mal uskutočniť sám súd prvej inštancie, pretože súd má takúto povinnosť ohľadom konania prerušených podľa § 162 CSP a § 164 CSP. V konaniach prerušených podľa ustanovenia § 163 CSP je ich pokračovanie, ako už bolo uvedené vyššie viazané na dispozičný úkon a strany sporu, ktorý ale v prejednávanej veci žalobkyňa (a ani žalovaný) v zákonom stanovenej lehote neurobila. Súd prvej inštancie nemal preto inú možnosť, než v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť“. Krajský súd preto v zhode aj so záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že okresný súd nemal inú možnosť, než v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť. Išlo o vecne správny postup okresného súdu, ktorý nebol v rozpore so zákonným ustanovením a teda nedošlo ani k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

23. Krajský súd dodáva, že právoplatnosťou uznesenia okresného súdu o prerušení konania začalo sporovým stranám, t. j. aj žalovaným, plynúť 6 mesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Obidve sporové strany do uplynutia tejto lehoty zostali v tomto smere nečinné. Z dôvodu tejto procesnej nečinnosti sporových strán, t. j. titulu absencie návrhu na pokračovanie v konaní po tom vo veci správny a zákonný postup okresného súdu, ktorý konanie zastavil, keďže nastúpil tu dôsledok vyplývajúci priamo zo zákona, a to z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP. V súvislosti so svojimi závermi krajský súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020, z ktorého rovnako vyplýva v zmysle jeho odôvodnenia pod ods. 14.3 záver, že uplynutím lehoty 6 mesiacov od prerušenia konania právny poriadok predpokladá, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote nepodá, tak nastáva predvídateľný následok vo forme zastavenia konania v zmysle § 163 ods. 2 CSP. Ústavný súd Slovenskej republiky rovnako k zákonnej úprave ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyslovil, že na pokračovanie prerušenia konania je potrebný návrh. V danom prípade takýto návrh na pokračovanie v konaní zo strany žalobcu ani žalovaného v 6 mesačnej lehote podaný nebol, hoci v uznesení okresného súdu, ktorým konanie prerušil boli poučené, že ak ktorákoľvek strana sporu v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní nepodá, tak súd rozhodne v súlade s ustanovením § 163 ods. 2 CSP o zastavení konania.

24. K argumentácii žalovaných nezákonnosťou takéhoto rozhodnutia v dôsledku absencie paragrafového znenia, poučenia, od ktorého by bolo možné odvíjať začatie plynutie lehoty, prípadne nesplnenia inými, bližšie nešpecifikovanými procesnými podmienkami odvolací súd opätovne poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020, ktorý s poukazom na uznesenie okresného súdu, ktorým konanie prerušil najmä na 3 mesiace, pretože obe strany zhodne navrhli odročit' pojednávanie, konštatoval, že ak nie je návrh na pokračovanie v konaní podaný tak nastáva predvídateľný následok zastavenia konania vyplývajúci z ust. § 163 ods. 2 CSP.

25. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Žilina vo veci 14Cb/221/2019 zo dňa 3.12.2019, v ktorom sa Krajský súd v Žiline ako súd odvolací vyjadril v zmysle výslovného znenia ustanovenia § 163 ods. 2 CSP sa pre pokračovanie v konaní vyžaduje procesná iniciatíva jednej alebo oboch procesných strán v podobe návrhu na pokračovanie v konaní, ktorý musí byť podaný v zákonom stanovenej lehote v 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak v tejto lehote návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný, súd konanie zastaví, t. j. dochádza k zastaveniu konania z titulu procesnej nečinnosti sporových strán. Ak v stanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, t. j. žalobca nevyužil svoje zákonné oprávnenie aby bolo pokračované v prerušenom konaní svojou vlastnou procesnou iniciatívou, tak potom zastavením konania napadnutým uznesením okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu žiadneho práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, tak ako to vyjadril už Krajský súd v Žiline v odôvodnení uznesenia sp. zn. 14Cob/221/2019 zo dňa 3.12.2019. Aplikáciou s výkladom ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, na základe ktorého bolo napadnutým uznesením okresného súdu konanie zastavené, neboli porušené ani princípy výkladu vyjadrené v čl. 3 ods. 1 CSP, kde krajský súd poukazuje na čl. 3 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné.

26. Naviac, zo znenia ustanovenia § 163 ods. 1 nepochybne vyplýva, že súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace, t. j. z citovaného ustanovenia explicitne vyplýva, že súd nemusí uviesť na rozdiel od predchádzajúcej úpravy za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dobu, na ktorú prerušuje konanie, keď zákonodarca výslovne uviedol, že tak musí byť najmenej na 3 mesiace, preto k odvolaniu žalovaných odvolací súd uvádza, že nikto sa nemôže dovolávať slová viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa ods. 1. Práve v zmysle čl. 3 ods. 2 CSP je v ustanovení § 163 ods. 2 CSP jasne a nepochybne výslovne uvedené, že ak návrh na pokračovanie v konaní nepodá strana do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, tak súd konanie zastaví. Rovnako tak z ods. 1 citovaného ustanovenia je jasné a nepochybné uvedené, že súd musí konanie prerušiť najmenej na 3 mesiace, t. j. súd musí uviesť dĺžku, na ktorú konanie prerušuje. V prípade, ak by si odvolací súd osvojil názor žalovaných, t. j., ak by v konaní, ktoré bolo prerušené na dobu určitú musel sám súd ex offio po skončení tejto doby konať a nariadiť termín pojednávania, úplne by tým stratil význam znenia ustanovenia § 163 ods. 2 druhá veta CSP nakoľko po skončení takto stanovenej lehoty, aj keby strany sporu nepodali návrh na pokračovanie v konaní, nemohol by po 6 mesiacov konanie zastaviť, ale musel by pokračovať v konaní.

27. Vzhľadom k uvedenému krajský súd konštatuje s prihliadnutím na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu, Ústavného súdu, že ak okresný súd s napadnutým uznesením konanie zastavil, tak nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené ako vecne správne.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešnou sporovou stranou bol žalobca, ktorému bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).